

szavak tengerén

szavak tengerén hullámozva,
elámulva, elkábulva
nézem magam tükörképét,
látom rengő énem végét.
Elnyúlok a szavak mentén,
Beleférek pontok végén.
Egy vesszővel levegőzők,
Kettőspontot letüdőzők.
Nagyot szakít tudóm, szívem,
lélekkal telt újra vérem.
Szavakkal az ereimben,
Élem magam elernyedten.
Szigetre hord a hullám most,
víz a parton homokot mos.
Lábam alját szavak érik,
szavak szövik mind az édig,
énem és a lelkem is mind,
szavakból lett igazi kincs,
Botorkálva evilágban,
egy szó se jön, csak az álom.

Búzás Virág